

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/36/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615208192
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6615208192.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivicy Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša, v právnej veci žalobcu N. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XXX, XXX XX D., právne zastúpeného N. I. H., L.L.M., Z., Z. Y. so sídlom G. Q. X., XXX XX H. H. proti žalovanému W., G., so sídlom I. X. XXXX, XXX XX W., V.: XX XXX XXX, právne zastúpeného N. W. Q., Z., Z. Y. so sídlom X. I. XX, XXX XX D., v konaní o zaplatenie 229 948,- € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec pod sp. zn. 7C/195/2015-556 zo dňa 26. 04. 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh žalobcu na zastavenie konania v časti 97 975,- € a v časti 112 975,- € zamietol. V poradní III. výrokom okresný súd žalobu o zaplatenie 229 948,- € s príslušenstvom zamietol.

2. Žalobca sa pôvodne podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy vo výške 229 948,- € s príslušenstvom, a to titulom zaplatenia kúpnej ceny dohodnutej v Zmluve o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti uzavretej medzi stranami sporu dňa 04. 05. 2012, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX vedené pre k. ú. X., charakterizované ako areál prevádzky F. G. X. (ďalej v texte aj „Zmluva o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti“) v spojení s Dodatkom č. X zo dňa XX.XX.XXXX vo vzťahu k zaplateniu kúpnej ceny a s S. č. X zo dňa XX.XX.XXXX vo vzťahu k predmetu predaja - LV č. XXXX.

3. Žalobca v priebehu konania písomným podaním zo dňa 02. 02. 2017 vzal žalobu čiastočne späť, a to v časti 97 975,- € a žiadal, aby súd ďalej pokračoval v konaní o nároku na zaplatenie sumy 131,973 € s príslušenstvom. Ďalším podaním zo dňa 06. 02. 2017 opätovne vzal žalobca žalobu späť a žiadal, aby súd pokračoval v konaní na zaplatenie sumy 116 973,- € s príslušenstvom. Žalobca vzal vyššie uvedenými podaniami späť žalobu čiastočne s odôvodnením, že uznáva platby žalovaného, a to platbu 112 975,- € na základe pokladničného dokladu vo výške 72 975,- € zo dňa 29. 05. 2012, platby bankou vo výške 30 000,- € zo dňa 23. 07. 2012 a platby bankou vo výške 10 000,- € zo dňa 02. 04. 2013.

4. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na tú skutočnosť, že pokiaľ aj žalobca v priebehu konania vzal čiastočne späť žalobu, jeho návrhu na zastavenie konania v tomto rozsahu nevyhovelo v súlade s § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej

v texte „CSP“) s odôvodnením, že žalovaný s čiastočným späťvzatím nesúhlasil z vážnych dôvodov. Nesúhlas žalovaný odôvodnil tým, že žalobca mal povinnosť uviesť pravdivé skutkové okolnosti už v čase kedy žalobu podával, a nie skôr uvádzané nepravdivé skutkové okolnosti potom úplne po podaní žaloby zmeniť. Okresný súd uvedený dôvod podľa § 146 ods. 1 CSP vyhodnotil ako vážny dôvod, keďže žalobca mal v súlade s § 150 ods. 1 CSP povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa predmetnej veci už v žalobe. V danom prípade si žalobca pred vstupom do súdneho konania mal ujasniť, ktoré platby zo strany žalovaného mu boli poskytnuté, pretože disponoval finančnými prostriedkami vyplatenými na jeho účet a dôkazmi o tom. Pokiaľ teda podľa okresného súdu žalobca neuviedol pravdivé skutkové okolnosti v žalobe, postupoval v rozpore s § 150 ods. 1 CSP, ide o vážny dôvod nesúhlasu žalovaného, pre ktorý nesúhlas návrhu na čiastočné zastavenie konania nevyhovelo a zamietol ho.

5. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na zaplatenie sumy 229 948,- € s príslušenstvom, titulom zaplatenia kúpnej ceny v zmysle uzavretej Zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, okresný súd nepovažoval žalobu za dôvodnú, a to z nasledovných dôvodov:

6. Za nesporné okresný súd považoval skutkové tvrdenia, že strany sporu dňa 04. 05. 2012 uzatvorili Zmluvu o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, v rámci ktorej bola dohodnutá cena predmetných nehnuteľností vo výške 229 948,- €. Na základe S. č. X k Zmluve o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zo dňa XX. XX. XXXX bolo nesporné, že zmluvné strany zmenili spôsob platby uvedený v čl. X Zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti bod X.X, X.X, X.X, a to tak, že kúpna cena nehnuteľností vo výške 229 948,- € sa mala splatiť nasledovne: časť kúpnej ceny vo výške 72 975,- € mal uhradiť žalovaný žalobcovi pri podpise S. X, časť kúpnej ceny vo výške 126 973,- € mal uhradiť žalovaný žalobcovi po výmaze záložného práva na nehnuteľnosti zabezpečujúce pohľadávku z úveru z úverovej zmluvy č. XXXXX XXXX zo dňa XX. XX. XXXX najneskôr do 5 dní odo dňa doručenia písomnej výzvy, časť kúpnej ceny vo výške 10 000,- € mal uhradiť žalovaný žalobcovi po nadobudnutí vlastníckeho práva žalovaným k pozemku parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX, a to najneskôr v lehote do X roka od podpisu zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a pracovnej zmluvy, časť kúpnej ceny vo výške 10 000,- € mal žalovaný uhradiť žalobcovi do dvoch rokov od podpisu Zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a po nadobudnutí vlastníckeho práva k pozemku parc. č. XXXX/X, XXXX/X a XXXX, a poslednú časť kúpnej ceny vo výške 10 000,- € mal uhradiť žalovaný žalobcovi po nadobudnutí vlastníckeho práva k pozemku parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX, a to najneskôr v lehote do troch rokov odo dňa podpisu zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a pracovnej zmluvy. Pre prípad omeškania žalovaného s úhradou časti kúpnej ceny si strany sporu ako zmluvné strany dojednali zmluvnú pokutu vo výške 0,05% z dlžnej sumy za každý začatý deň omeškania. Následne nebolo sporné, že strany sporu uzatvorili aj G. č. X k zmluve o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, a to dňa 14. 06. 2012, ktorým bol spresnený predmet kúpy samotnej zmluvy v súlade so znením LV č. XXXX pre k. ú. X..

7. Ďalej v konaní podľa okresného súdu nebolo sporné, že medzi predávajúcim žalobcom N. W. W. (predávajúci 1/) a U. I. (predávajúci 2/) a žalovaným ako kupujúcim bola uzavretá Kúpna zmluva na súbor vecí tvoriacich prevádzku zberných surovín dňa 04. 05. 2012 (ďalej v texte aj „Kúpna zmluva na súbor vecí tvoriacich prevádzku zberných surovín“). Predmetom predaja tejto zmluvy bol súbor vecí tvoriacich prevádzku evidovanú v obchodnom majetku predávajúcich vrátane vlastníckych a iných majetkových práv viažúcich sa k stavbám a rozostavaným stavbám na pozemkoch parc. CKN XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X vedené pre k. ú. X. s tým, že kúpna cena bola dohodnutá vo výške 102 973,- €, pričom časť kúpnej ceny vo výške 21 486,50 € mal uhradiť kupujúci predávajúcemu pri podpise zmluvy, časť kúpnej ceny vo výške 10 000,- € mal uhradiť kupujúci predávajúcemu, časť kúpnej ceny vo výške 10 000,- € mal uhradiť kupujúci predávajúcemu 1/ po nadobudnutí vlastníckeho práva k parc. č. XXXX/X, XXXX/X a XXXX, časť kúpnej ceny vo výške 10 000,- € mal uhradiť kupujúci predávajúcemu 1/ po nadobudnutí vlastníckeho práva k uvedeným pozemkom najskôr v lehote dvoch rokov odo dňa podpisu zmluvy a pracovnej zmluvy, a časť kúpnej ceny vo výške 10 000,- € mal uhradiť kupujúci predávajúcemu 1/ po nadobudnutí vlastníckeho práva k pozemku parc. č. XXXX/X, XXXX/X a XXXX najskôr v lehote do troch rokov odo dňa podpisu tejto zmluvy a pracovnej zmluvy.

8. Z S. č. X ku Kúpnej zmluve na súbor tvoriacich prevádzku zberných surovín okresný súd zistil, že táto bola uzavretá dňa XX. XX. XXXX medzi N. W. W. (predávajúci 1/), U. I. (predávajúci 2/) a žalovaným ako kupujúcim, pričom zmluvné strany si upravili splatnosť kúpnej ceny tak, že 102 973,- € malo byť uhradené

na č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patril predávajúcemu 1/, ktoré mali byť poukázané G. F. za účelom predčasného splatenia úveru založeného úverovou zmluvou č. XXXX XXXX zo dňa XX. XX. XXXX.

X. Z Dohody o započítaní ďalej okresný súd zistil, že táto bola podpísaná žalovaným spoločnosťou Y., žalobcom označeným ako N. a spoločnosťou D. G., na základe ktorej dohody o započítaní sa zaviazala spoločnosť Y. G. zaplatiť za žalovaného pohľadávky žalobcu vyplývajúce z kúpnej zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti (zo dňa 4. mája 2012) a to tak, že vyplatí 27 100,- € spoločnosti D. G. na úhradu pohľadávky voči žalobcovi, spoločnosť Y. G. vyplatí žalobcovi zvyšnú časť kúpnej ceny z kúpnej zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vo výške 99 873,- € na osobný účet žalobcu č. XXXXXXXXXXX/XXXX.

XX. Po vykonanom dokazovaní okresný súd uzavrel, že žalovanému na základe zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v súlade s § 588 Občianskeho zákonníka vznikla povinnosť zaplatiť kúpnu cenu vo výške 229 948,- €, kde však splatnosť časti sumy vo výške 126 973,- €, a 3 x 10 000,- € bola viazaná na odkladaciu podmienku podľa § 36 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Strany sporu si v súlade s § 591 a contrario Občianskeho zákonníka dojednali splatnosť zaplatiť dohodnutú cenu tak, že žalovaný má zaplatiť sumu vo výške 72 975,- € pri podpise zmluvy, sumu vo výške 126 973,- € po výmaze záložného práva na nehnuteľnosti zabezpečujúce pohľadávku z úverovej zmluvy č. XXXXX XXXX zo dňa XX. XX. XXXX a zvyšnú sumu spolu vo výške 3 x 10 000,- € (30 000,- €) po splnení podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva žalovaným k pozemkom parcela č. XXXX/X, XXXX/X a XXXX do jedného a následne do dvoch a následne do troch rokov od nadobudnutia vlastníckeho práva žalovaným. Okresný súd preto dospel k záveru, že strany sporu podmienili vznik povinnosti žalovaného plniť podľa § 36 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka na splnenie odkladacej podmienky, a to na nadobudnutie vlastníckeho práva žalovaného k uvedeným nehnuteľnostiam.

11. V konaní okresný súd nepovažoval za sporné, že žalovaný uhradil podľa čiastkových zistení súdu celkovo žalobcovi sumu vo výške 200 144,06 €. Táto suma pozostávala z úhrady 72 975,- € prostredníctvom spoločnosti Y. G. (ktorá je jediným spoločníkom žalovaného) dňa XX. XX. XXXX, platby 30 000,- € zo dňa 23. 07. 2012 a úhrady 10 000,- € zo dňa 02. 04. 2013, ktorú v konaní žalobca uznal ako platby zo zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti (viď podanie žalobcu zo dňa 06. 02. 2012 na č. I. 526 spisu).

12. Súd ďalej považoval za úhradu z predmetnej zmluvy, teda zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti aj započítanie 30 000,- € ako postúpenú pohľadávku spoločnosťou Y. G. na žalovaného v súlade s § 524 Občianskeho zákonníka, nakoľko sa jednalo o pôžičku poskytnutú na žalobcov účet. Táto pôžička, ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, bola poskytnutá žalobcovi na účet na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 04. 05. 2012 a jej splatnosť v súlade s S. č. X zmluvy o pôžičke bola stanovená do 11. 05. 2012.

13. Za úhradu okresný súd zo zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti započítal aj sumu vo výške 27 100,- €, ktorú zaplatila spoločnosť Y. G. G. D. G. za žalobcu, ktoré plnila za žalobcu a zaviazala sa plniť titulom Dohody o započítaní. Okresný súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že v prípade Dohody o započítaní sa jedná o neplatný právny úkon, nakoľko neobsahuje dátum uzavretia. Okresný súd poukázal na ustanovenie § 46 ods. 1 a contrario, § 580 Občianskeho zákonníka a § 358 Obchodného zákonníka a nasledujúce, v zmysle ktorého započítanie, resp. dohoda o započítaní nemá obligatórne stanovenú formu, v akej ju účastníci musia vykonať. Požiadavka na platnosť takéhoto právneho úkonu vyplýva z § 34 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, t. j. takýto úkon musí byť dostatočne určitý. Samotná dohoda je podľa okresného súdu určitým právnym úkonom, ktorá jasným spôsobom upravuje vzájomné započítanie a je podpísaná žalobcom, aj žalovaným. Písomná Dohoda o započítaní je dokladom o tom, že strany uzavreli takúto dohodu aj ústnym spôsobom, preto ju považoval za platný právny úkon. Okresný súd sa nestotožnil s právnymi argumentmi žalobcu, o započítaní sumy len v jednej polovici z dôvodu, že pohľadávka vznikla F. W. žalobcu s U. I.. Žalobca pre svoje tvrdenia v čase stanovenom na uplatnenie všetkých prostriedkov procesného útoku do 22. 12. 2016 nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by spochybňoval spôsobilosť pohľadávok byť vzájomne započítané.

14. Okresný súd na považoval za úhradu v prospech kúpenej ceny zo zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti aj sumu dvakrát 5.000,- €, ktoré úhrady boli vykonané konateľom žalovaného v prospech účtu žalobcu č. XXXXXXXXXXX/XXXX.

15. Okresný súd za úhradu zo zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti považoval aj započítanie v súlade s § 580 Občianskeho zákonníka, § 358 Obchodného zákonníka peňažnej pohľadávky žalovaného voči žalobcovi vo výške 20.069,06 € na základe faktúry č. XXXXXXXX zo dňa vystavenia XX. XX. XXXX, z ktorej vyplynulo, že žalovaný vyfakturoval žalobcovi k úhrade dodávku B. XX, v XX.XXX Y., so splatnosťou XX. XX. XXXX. Dodanie uvedeného tovaru podľa okresného súdu preukazovalo ručne písané odsúhlasenie odobratého množstva opatreného pečiatkami žalobcu a žalovaného, z ktorého vyplýva celkové odobratie množstva tovaru 81.100 kg, pričom tento dôkaz v súvislosti s faktúrou č. XXXXXXXXXXXX žalobcu ako dodávateľa zo dňa 04. 12. 2012 pre odberateľa G., kde zistil, že na uvedenej faktúre sa nachádzajú v popise položiek železný šrot. Okrem uvedeného okresný súd zistil, že na tejto faktúre je aj ďalší železný šrot v množstvách, ktoré zodpovedajú ručne písomnému odsúhlaseniu zostatkov.

16. Pokiaľ ide o platbu zvyšných 3 x 10.000,-€, ktoré mal žalovaný uhradiť v súlade so zmluvou o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v znení s S. č. X a X, okresný súd mal za to, že nenastalo v súlade s § 36 ods. 2 Občianskeho zákonníka splnenie odkladacej podmienky, t. j. že žalovaný mal nadobudnúť vlastnícke právo k pozemku parcely č. XXXX/X, XXXX/X a XXXX. Žalobca uvedené tvrdenia žalovaného ani nepoprel a z dokazovania súd nezistil, že by žalobcovi vznikol nárok na splatnosť uvedenej sumy.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené okresný súd mal za to, že z predmetnej zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v znení s S. č. X a X žalovaný uhradil žalobcovi celkovo 200.144,06 €, pričom žalobca mal nárok na splatnú cenu celkovo 199.948,-€, t. j. bolo mu uhradené viac, preto nárok žalobcu ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

18. Záverom okresný súd k tvrdeniam žalobcu ohľadom účtu F. W. č. XXXXXXXXXXXX/XXXX poznamenal, že na jednej strane žalobca tvrdí, že platby na tento účet sa nemali započítavať na účely zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zo dňa 04. 05. 2012, avšak na strane druhej vo svojom písomnom vyjadrení sám uznal platbu na tento účet vo výške 10.000,-€.

19. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd aplikujúc ust. § 255 ods. 1 CSP.

20. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP. Žalobca odvolacie dôvody konkrétne odôvodnil tým, že okresný súd nevzal do úvahy skutočnosti a jeho tvrdenia, ktoré mali zásadný význam pre posúdenie skutkového stavu a následne aj pre právne posúdenie veci. Zdôraznil, že zmluva o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, vrátane S. X a X bola uzavretá medzi predávajúcim N. W. ako fyzickou osobou a kupujúcim W. ako právnickou osobou, pričom platby týkajúce sa úhrady kúpnej ceny za prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam mali byť realizované výhradne na účet fyzickej osoby N. W., vedený v G. G., alebo v hotovosti na základe príjmového a výdavkového pokladničného dokladu. Y. zmluva na súbor vecí tvoriacich prevádzku zberných surovín a kúpna zmluva stroje, zariadenia a stavby bola uzavretá medzi predávajúcimi N. W. a U. I., podnikajúcimi na základe zmluvy o združení so spoluvlastníckymi podielmi vo výške 1-ice a kupujúcim W. Platby týkajúce sa vyššie uvedených zmlúv mali byť preto realizované na účet združenia vedený vo D. ktorý bol vedený na meno N. W., nakoľko združenie ako subjekt nemá právnu subjektivitu.

21. Žalobca zároveň uviedol, že platby kupujúceho W. zaplatené občianskemu združeniu, týkajúce sa zmluvy na súbor vecí tvoriacich prevádzku zberných surovín a kúpnej zmluvy stroje, zariadenia a stavby preto nemožno zamieňať s platbami za prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti.

XX. Žalobca v odvolaní namietal i to, že okresný súd nepreverenil predložené doklady o platbách žalovaného z ročnej uzávierky subjektov D. G. a Y. G., ktorým preverením by sa potvrdil skutkový stav ním tvrdený. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

23. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že tvrdenia žalobcu uvedené v odvolaní neobstoja, ani s poukazom na písomné podanie samotného žalobcu zo dňa 31. 01. 2017, v ktorom

žalobca napriek námietkam uznal čiastočné plnenie kúpnej ceny na podnikateľský účet vo výške 72.975,- € realizované spoločnosťou Y. G. na základe príjmového pokladničného dokladu z 29. 05. 2012, ako aj vo výške 30.000,- € realizované bezhotovostným prevodom spoločnosti Y. G. na bankový účet vedený v G. G. a. s. zo dňa 23. 07. 2012 a súčasne vo výške 10.000,- €, ktoré boli realizované bezhotovostným prevodom spoločnosti Y. G. B. na bankový účet vedený vo D. dňa XX. XX. XXXX. Ani tvrdenie žalobcu, že peňažné plnenie tretej osoby z jednotlivých zmlúv bolo realizované na účet združenia neobstoja, keď účastníci zmluvy na súbor vecí tvoriacich prevádzku zberných surovín a kúpnej zmluvy stroje zariadenia a stavby, T. ako miesto plnenia uviedli v každej zmluve svoj podnikateľský účet a o žiadnom účte „združenia“ v zmluvách nebola zmienka.

24. Žalovaný v písomnom vyjadrení opätovne poukázal na samotné písomné vyjadrenie žalobcu z 31. 01. 2017, kde žalobca uznal čiastkové plnenie žalovaného vo výške 97.975,- € a následne dispozitívnym úkonom v uznanej časti zobral svoj návrh späť, v tejto časti žiadal konanie zastaviť, dokonca po odročení pojednávania za účelom vyhlásenia rozhodnutia žalobca prostredníctvom svojho nového právneho zástupcu zobral návrh späť aj vo zvyšnej časti uplatneného nároku. Bez ohľadu na vyššie uvedené má žalovaný za to, že žalobca nielenže neuniesol bremeno dokazovania tak, ako to okresný súd aj v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, ale podľa jeho názoru neuniesol ani bremeno tvrdenia a vo svojich tvrdeniach si neustále odporoval. Pokiaľ ide o dokazovanie vykonané okresným súdom, mal za to, že tento vykonal dokazovanie nad rámec predmetu sporu, ako aj nad rámec tvrdení samotného žalobcu a prenášal bremeno dokazovania naopak na neho. Neobstojí totiž ani námietka žalobcu, že súd nepreveril predložené doklady o platbách z ročnej účtovnej závierky subjektov D. G. a Y. G., navrhnuté po takmer dvoch rokoch pred posledným pojednávaním. Odhliadnuc od písomnej Dohody o započítaní, ktorú vlastnoručne žalobca podpísal a jej obsah relevantným spôsobom nespochybnil, sám žalobca v konaní niekoľkokrát potvrdil, že existovala dohoda so žalobcom, že vyporiada záväzok žalobcu voči spoločnosti D. G. Okrem iného akékoľvek prípadné nezrovnalosti v evidencii účtovníctva nie sú spôsobilé spochybníť fyzicky zrealizovanú peňažnú úhradu. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

25. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP (á contrario) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

26. Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že okresný súd vykonal dokazovanie vo veci v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy správne vyhodnotil podľa § 191 ods. 1 CSP a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil podľa § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení okresného súdu neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil.

27. Úvodom odvolací súd poukazuje na zodpovednosť žalobcu za obsahové vymedzenie svojho odvolania v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi.

28. Žalobca v odvolaní poukázal prioritne na to, že platby týkajúce sa úhrady kúpnej ceny za prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam mali byť realizované výhradne na účet fyzickej osoby N. W. vedený v G. G. alebo v hotovosti. T. preto započítanie platieb zo strany okresného súdu v prospech žalovaného, ak boli tieto uhradené na účet združenia vedený vo D.. Odvolací súd však k uvedenej námietke poznamenáva, že v prejednávacom prípade z obsahu predmetu konania je nesporné, že medzi stranami sporu existovalo viacero záväzkovo-právnych vzťahov vyplývajúcich z rôznych zmlúv uzavretých ako dvojstranné, či viacstranné, avšak nemožno spochybníť samotné tvrdenie žalobcu a jeho písomné podania, ktorými žalobca sám uznal čiastkové plnenia žalovaného vo výške 112.975,- € a sám žiadal, aby súd pokračoval v konaní o nároku na zaplatenie sumy vo výške 116.973,- € s príslušenstvom z titulu nezaplatenia kúpnej ceny na základe zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zo dňa 04. 05.20X2 a S. X a X. Žalobca tak sám uznal, že čiastočne už bolo na kúpnu cenu práve titulom zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorú vo svojom písomnom podaní zo dňa 31. 01. 2017 špecifikoval, plnené výlučne na túto ním uvedenú zmluvu a ako prílohy k späťvzatiu žaloby pripojil

stanovisko a doklady viažúce sa k zmluve o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti (ako aj k S. X a X)., zároveň stanovisko k úhrade sumy 20.594,60 € a príjmový doklad vystavený na sumu 123.417,- €. Žalobca teda napriek námietkam uznal čiastočné plnenie kúpnej ceny práve na podnikateľský účet vo výške 72.975,- € realizované spoločnosťou Y. G. na základe príjmového pokladničného dokladu zo dňa 29. 05. 2012, vo výške 30.000,- € realizované bezhotovostným prevodom spoločnosti Y. G. na bankový účet vedený v G. G. Z. č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX z XX. XX. XXXX a vo výške 10.000,- € realizované bezhotovostným prevodom spoločnosti Y.. na bankový účet vedený vo D. XXXXXXXXXXX/XXXX . z 02. 04. 2013. Uvedenému nasvedčuje i rozšírenie späťvzatia žaloby žalobcom podaním zo dňa 06. 02. 2017, ktorým podaním žalobca v súlade s § 145 ods. 2 CSP navrhol zastavenie konania v časti nároku vo výške 112.975,- € a žiadal, aby súd pokračoval v konaní o nároku na zaplatenie sumy vo výške 116.973,- € s príslušenstvom z titulu nezaplatenia kúpnej ceny na základe zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zo dňa 04. 05. 2012 a S. Okresný súd tak na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkový zisteniam a vyvodil z nich aj správne skutkové závery.

29. Ak žalobca v odvolaní namietal procesný postup okresného súdu tým, že nebol vykonaný dôkaz ním navrhnutý, a to preverenie predložených dokladov o platbách žalovaného z ročnej uzávierky subjektov D. G., napriek jeho žiadosti, v tejto súvislosti je nutné poukázať na to, že uvedený dôkaz žalobca navrhol po takmer dvoch rokoch pred posledným pojednávaním. Preverenie týchto dokladov by však nedošlo k spochybneniu Dohody o započítaní tak, ako ju považoval za platný právny úkon okresný súd. Akékoľvek prípadné nezrovnalosti v evidencii účtovníctva nie sú spôsobilé spochybníť fyzicky zrealizovanú peňažnú úhradu.

30. Okresný súd každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky v ich vzájomnej súvislosti prihliadajúc pritom na to, čo vyšlo za konania najavo. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby všeobecný súd sa stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a najmä hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý súdny proces neznamena ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov, resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecných záväzných právnych predpisov, ktorý predkladá strana sporu (viď napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/403/2014 zo dňa 16. 12. 2015).

31. Nemožno opomenúť ani to, že skutkové tvrdenia zo strany žalobcu boli nekonzistentné, vzájomne si odporujúce, ktoré v priebehu konania menil, upravoval predmet konania bez toho, aby bolo zrejmé, že k zmene skutkového stavu došlo po podaní žaloby bez jeho zavinenia. Aj uznanie úhrad žalovaného titulom zaplatenia kúpnej ceny zo zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na iný účet ako na účet žalobcu ako fyzickej osoby (späťvzatie žaloby), uzavretie Dohody o urovaní, ktorej platnosť v odvolaní žalobca nespochybnil, a následná obrana žalobcu v odvolaní, si navzájom odporujú.

32. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobca v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli posúdené a vyhodnotené okresným súdom. Okresný súd preto vychádzal z vykonaných dôkazov, ktoré dostatočne postačujú pre skutkový a právny záver o tom, že kúpna cena dohodnutá v zmluve o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v časti, v ktorej nastala jej splatnosť, už bola uhradená, preto žaloba nie je dôvodná.

33. Okresný súd sa správne v odôvodnení rozhodnutia zamerail len na argumenty, ktoré sú z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považované za rozhodujúce, pretože všeobecný súd, súd prvej inštancie nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, teda dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.

34. Odvolací súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že pokiaľ žalobca podal odvolanie aj z dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, teda že súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodnutí z nesprávneho právneho posúdenia veci, neuviedol konkrétne odvolacie dôvody, v čom nesprávne právne posúdenie veci podľa neho spočíva.

35. Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že odvolací súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval.

36. Odvolacie námietky žalobcu sa vzťahovali k spôsobu vykonania dôkazov okresným súdom, jeho vyhodnotením dôkazov vo vzťahu k zaplateniu kúpnej ceny titulom zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, k spôsobu úhrady tejto kúpnej ceny vrátane predloženia dokladov o platbách žalovaného z ročnej uzávierky subjektov D. G. a Y. G., teda žalobca namietal nesprávne skutkové zistenia a z nich vyvozené nesprávne skutkové závery, ktorý dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) CSP odvolací súd, vzhľadom na vyššie uvedené závery (body 28 až 32 odôvodnenia) nepovažoval za naplnený. Žalobca ale nenamietal, že okresný súd subsumoval skutkový stav pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu, nenamietal, že by okresný súd použil nesprávnu právnu normu, resp. nesprávne aplikoval správnu právnu normu, či ju akokoľvek nesprávne interpretoval. Bez ohľadu na absenciu konkrétnych dôvodov, na základe ktorých považoval žalobca rozhodnutie okresného súdu ako vecne nesprávne z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, odvolací súd uzatvára, že okresný súd vykonal dokazovanie vo veci v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy správne vyhodnotil a svoje rozhodnutie i náležite odôvodnil v súlade s ustanoveniami CSP.

37. Okresný súd správne rozhodol i o náhrade trov konania, ak rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, teda podľa úspechu v konaní, ktorú skutočnosť odvolací súd konštatuje v odôvodnení svojho rozhodnutia napriek tomu, že v odvolaní nebolo rozhodnutie o náhrade trov konania spochybnené konkrétnymi odvolacími dôvodmi, avšak rozhodnutie o náhrade trov konania je výrokom závislým.

38. Len pre úplnosť odvolací súd uvádza, že neušlo jeho pozornosti nesprávne formulovanie výrokov okresného súdu, ktorými návrh na zastavenie konania v časti 97.975,- € a v časti 112.975,- € (výroky I. a II.) zamietol s odôvodnením, že konanie nezastavil v súlade s § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 CSP, pretože žalovaný nesúhlasil s čiastočným späťvzatím. V zmysle ust. § 146 CSP mal okresný súd správne formulovať svoj výrok tak, že nepripúšťa čiastočné späťvzatie žaloby v rozsahu 112.975,- €, a v tomto rozsahu konanie nezastavuje. Skutočnosť, že okresný súd formuloval výroky I. a II. tak, že návrh na čiastočné zastavenie konania zamietol však nič nemení na správnej aplikácii ust. § 145 a § 146 CSP, ktorú okolnosť odvolací súd konštatuje napriek tomu, že výroky, ktorými okresný súd návrh žalobcu na čiastočné zastavenie konania zamietol, nebol, vychádzajúc z obsahu odvolania, napadnutý.

39. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, teda podľa úspechu strany v odvolacom konaní. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Nárok na náhradu trov odvolacieho konania vznikol úspešnému žalovanému, preto odvolací súd rozhodol, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením v súlade s § 262 CSP.

40. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).